

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/96/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1321010746
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1321010746.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Šamka a sudcov Mgr. Petra Lizúcha a Mgr. Marcely Kosovej v trestnej veci obžalovaného B. M., stíhaného pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 6T/121/2021 zo dňa 27.04.2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 06.decembra 2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného B. M., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 6T/121/2021 zo dňa 11.06.2021 bol obžalovaný B. M. uznaný vinným v bodoch 1 a 2 zo spáchania pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. a v bode 2 v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v bode 1

obžalovaný B. M. spolu s už právoplatne odsúdeným G. V.:
v presne nezistenom čase od 18:00 hod dňa 21.04.2019 do dňa 24.04.2019 v obci Bernolákovo na Figovej ulici C. 2, obaja menovaní obvinení spoločne vnikli do priestorov neoploteného, neobývaného jednopodlažného rodinného domu a to tým spôsobom, že obvinený B. M. vypáčil zadné balkónové dvere, cez ktoré vošli dovnútra tohto domu, z ktorého odcudzili odsávač pár nástenný zn. Whirpool AKR 0376BL v hodnote 215 €, indukčnú varnú dosku zn. Whirpool ACM 918 IBA v hodnote 394,55 €, mikrovlnnú rúru zn. Whirpool AMW 730 NB v hodnote 335 €, rúru na pečenie zn. Whirpool AK19 6230NB v hodnote 383,85 €, čerpadlo zn. Alko Jet 3000 a rôzne pracovné náradie v hodnote 671,60 €, ktoré následne spoločne naložili do batožinového priestoru osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia 1,9 TDI, striebornej farby, ECV: Z ktoré si dňa 22.04.2019 zapožičal obvinený B. M. z autopožičovne RENOZ, spol. s.r.o. so sídlom Hálová 4, Bratislava, pričom následne tieto elektrospotrebiče obvinený B. M. odpredal majiteľovi autopožičovne RENOZ, spol. s.r.o. za sumu 450 €, čím takýmto konaním bola poškodenému B. Q. spôsobená škody odcudzením predmetných vecí celkovo vo výške 2.000 €, pričom obvinený B. M. sa skutku dopustil aj napriek tomu, že bol za skutok zo dňa 17.01.2018 odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 19.01.2018, sp. zn. OT 9/18, právoplatným dňa 19.01.2018, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

v bode 2

obžalovaný B. M. spolu s už právoplatne odsúdeným G. V.:
po predchádzajúcej vzájomnej dohode s doposiaľ neznámou osobou, dňa 01.05.2019 v čase o 04:20 hod na Lesnej ulici v obci Alžbetin Dvor, pristúpili k posuvnej bráne k opletenému uzamknutému, trvalo obývanému rodinnému domu so súpisným číslom 354 tak, že obvinený B. M. pridržal posuvnú bránu o výške 170 cm a druhý z páchatelov ju následne preliezol a následne sa presunul pod prístrešok nachádzajúcich sa v blízkosti rodinného domu, z pod ktorého odcudzil 1 ks dámsky bicykel zn. CTM,

bielej farby so šedým nápisom CTM na ráme, 1 ks pánsky treckový bicykel zn. Kellys, čiernej farby a to takým spôsobom, že ich cez plot podal obvinenému B. M. a následne z miesta činu obaja odišli aj s uvedenými bicyklami, čím takýmto konaním bola poškodenému V. G. spôsobená škoda odcudzením uvedených bicyklov celkovo vo výške 300 €, pričom obvinený B. M. sa skutku dopustil aj napriek tomu, že bol Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 19.01.2018, sp. zn. OT 9/2018, právoplatným dňa 19.01.2018, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to mu bol podľa § 194 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 4, § 36 písm. l/, § 37 písm. h), písm. m), § 39 ods. 4 per analogiam, § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 12.05.2019 sp. zn. OT/124/2019, právoplatný dňa 12.05.2019, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 18 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. boli poškodení B. Q. a V. G. odkázaní so svojimi nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný B. M., ktoré odôvodnil osobitným písomným podaním tak samostatne ako aj prostredníctvom svojho obhajcu.

V podaní, ktoré koncipoval samostatne uvádza, že žiada o upustenie trestu, nakoľko bol od roku 2019 3 alebo 4krát odsúdený. Posledný trest dostal 24 mesiacov. Nevie z akého dôvodu mu bol ukladaný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, keďže nejazdil.

V písomných dôvodoch podaného odvolania, ktoré skoncipoval obhajca sa namieta výrok o treste napadnutého rozsudku. Namieta právnu kvalifikáciu skutku s tým, že ide o nesprávne aplikovanie Trestného zákona. Pokiaľ ide o výrok o treste tak navrhovali upustenie od uloženia súhrnného alebo ďalšieho trestu. Sú mu kladené za vinu dva trestné činy a to spáchané v jednočinnom súbehu, avšak okresný súd ho odsúdil k súhrnnému trestu, pričom mu mal byť uložený úhrnný trest. Nesúhlasí s tým, že mu bol ukladaný súhrnný trest a ani s tým, že mu bol ukladaný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Rozsudok považuje taktiež za nedostatočne odôvodnený. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste a sám vo veci rozhodol.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu obhajkyňa obžalovaného uviedla, že sa pridrižiava písomných dôvodov podaného odvolania. Navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko je obžalovaný momentálne stíhaný vo viacerých konaniach, v ktorých sú už aj neprávoplatné rozhodnutia a v tomto roku mu bol uložený trest aj Okresným súdom Bratislava II, ktorý považuje za dostatočný.

Prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že navrhuje odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné, nakoľko napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný.

Obžalovaný uviedol, že sa pridrižiava návrhu obhajcu, má viaceré trestné stíhania a viaceré uložené tresty za krádeže a nie je mysliteľné, aby za krádeže sedel také dlhé roky.

Krajský súd v Bratislave podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že podané odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd konštatuje, že odvolanie obžalovaného smerovalo len do výroku o treste a preto odvolací súd preskúmal len výrok o treste. Pokiaľ ide o výrok o vine odvolací súd vychádzal z napadnutého rozsudku, ktorým bol obžalovaný B. M. uznaný za vinného v bodoch 1 a 2 zo spáchania pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. a v bode 2 v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. Vzhľadom k tomu,

že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, ktoré bolo súdom prijaté, nie je možné na podklade odvolania obžalovaného preskúmať výrok o vine a teda ani právnu kvalifikáciu, ktorá je taktiež pokrytá vyhlásením o vine zo strany obžalovaného. Podľa § 257 ods. 5 Tr. por. je súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine neodvolateľné a nenapadnuteľné odvolaním obžalovaného. Vzhľadom k uvedenému nemohol krajský súd v odvolacom konaní reagovať na námietky obžalovaného smerujúce voči právnej kvalifikácii.

Okresný súd správne pri ukladaní trestu vychádzal z primárne z toho, že obžalovaný bol uznaný za vinného trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/124/2019 zo dňa 12.05.2019, právoplatného dňa 12.05.2019 a to za spáchanie prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. s tým, že skutok spáchal dňa 09.05.2019. Z uvedeného vyplýva, že tento skutok je so skutkami, ktoré sú predmetom tohto trestného konania a ktoré sa stali v dňoch 21.04.2019 a 01.05.2019 vo viacčinnom súbehu a je nutné za všetky tieto trestné činy (t. j. trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a pokračovací trestný čin krádeže spáchaný v čiastočne aj v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody) ukladať jeden súhrnný trest.

Okresný súd pri ukladaní druhu súhrnného trestu obžalovanému vychádzal správne zo závažnosti prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. ako najprísnejšieho trestného činu zo zbierajúcich sa trestných činov, z ktorých bol obžalovaný uznaný vinným a ktorú určuje už zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby trestného činu podľa ktorého je nevyhnutné ukladať súhrnný trest stanovená zákonom (§ 194 ods. 2 Tr. zák.) v rozpätí 1 rok až 5 rokov.

Aj odvolací súd zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že obžalovaný sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal a svoje činy ľutoval (§ 36 písm. l) Tr. zák.) a dve priťažujúce okolnosti spočívajúce v tom, že obžalovaný už bol v minulosti odsúdený (§ 37 písm. m) Tr. zák.) a spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Tr. zák.). Vzhľadom k prevahe priťažujúcich okolností došlo k úprave trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona v zmysle § 38 ods. 4 , ods. 8 Tr. zák. tak, že dolná hranica trestnej sadzby v rámci ktorej je nutné trest ukladať sa zvýšila na 2 roky a 4 mesiace (trestná sadzba po tejto úprave je teda v rozpätí 2 roky a 4 mesiace až 5 rokov).

Z hľadiska druhu ukladaného trestu je významné aj ustanovenie § 42 ods. 2 Tr. zák. podľa ktorého súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, pričom v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. OT/124/2019 bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Z hľadiska ukladania druhu trestu preto okresný súd správne ukladal obžalovanému trest nepodmienečný, nakoľko iný druh trest tu bol vylúčený vzhľadom na znenie § 42 ods. 2 Tr. zák. Upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. v danej trestnej veci neprichádza do úvahy, nakoľko predchádzajúci trest bol obžalovanému ukladaný za jeden menej závažný prečin, pričom v tomto konaní bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania ďalších dvoch prečinov a teda skôr uložený trest nie je na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného dostatočný.

Okresný súd pri určovaní výmery trestu obžalovanému dôsledne zohľadnil ustálenú poľahčujúcu okolnosť ako aj skutočnosť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, ktoré bolo následne súdom prijaté, pričom zjavne vzal do úvahy aj to, že k spáchaniu stíhaného trestného činu došlo ešte v roku 2019, čo premietol do skutočnosti, že z hľadiska výmery trestu, ukladal obžalovanému trest pod dolnú hranicu zvýšenej trestnej sadzby a to za použitia zjednocujúceho stanoviska Najvyššieho súdu SR. Použitie záverov tohto stanoviska v prípade vyhlásenia obžalovaného o vine nie je obligatórne, avšak podľa názoru krajského súdu súd prvého stupňa správne zohľadnil to, že v danej trestnej veci bol skutok spáchaný v roku 2019 a do úvahy je nutné vziať aj určité prietahy spôsobené v činnosti okresného súdu, keď k podaniu obžaloby v danej veci došlo ešte v roku 2021.

Na strane druhej, okresný súd správne zohľadnil aj to, že v pokuse o nápravu obžalovaného zlyhali opakované predchádzajúce výkony trestu odňatia slobody, pričom obžalovaný je recidivista, ktorý sústavne pácha úmyselnú trestnú činnosť. Vzhľadom k uvedenému možno dôjsť k nepochybnému záveru, že uloženie iného než nepodmienečného trestu odňatia slobody pri zvýšenej dolnej hranici trestnej sadzby nedokáže prevychovať obžalovaného a odradiť ho od páchania ďalšej obdobnej úmyselnej trestnej činnosti. Podľa názoru odvolacieho súdu je pri zlyhaní miernejších sankcií ukladaných v trestnom konaní nevyhnutné zvoliť u obžalovaného sankciu prísnejšiu a tou je v danom prípade len

uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov. Odvolací súd je názoru, že len ukladanie nepodmienečného trestu odňatia slobody dokáže účinne pôsobiť na obžalovaného v tom smere, aby začal dodržiavať právne predpisy, rešpektoval súdne rozhodnutia a viedol riadny život. Preto ukladanie trestu odňatia slobody v nižšej výmere, respektíve upustenie od uloženia súhrnného, či ďalšieho trestu, tak ako sa toho dožaduje obžalovaný v podanom odvolaní, by znamenalo ukladanie príliš mierneho trestu. Páchanie trestnej činnosti sa obžalovanému nemôže vyplácať a preto nie je možné akceptovať jeho argument, že je stíhaný aj v ďalších trestných veciach a postačí prípadné potrestanie v nich.

Napokon, okresný súd postupoval správne aj v tom, keď podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II zo dňa 12.05.2019 sp. zn. OT/124/2019, právoplatného dňa 12.05.2019 vo výroku o treste ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Vzhľadom k tomu, že v tomto právoplatnom rozhodnutí súdu z roku 2019 bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti, musel ho súd uložiť opätovne, nakoľko mu to prikazuje ustanovenie § 42 ods. 2 Tr. zák., t. j. ak sa ukladá súhrnný trest a tento trest bol uložený skorším rozsudkom, ktorého výrok sa zrušuje, musí byť uložený opätovne.

Okresný súd postupoval správne aj v tom, keď zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním stíhaného skutku vo výkone trestu odňatia slobody za spáchanie úmyselného trestného činu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti bolo potrebné rozhodnúť tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom výrok o náhrade škody zostal týmto uznesením krajského súdu nedotknutý a zo strany krajského súdu nebol ani preskúmaný, pretože odvolaním bol napadnutý iba výrok o treste. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.